

Votre Programme Matmidim – Chiour ALEPH

Semaine du 7 au 9 juin 2022

Souguia n° 63

ת"סב

Matmidim

Programme d'étude Mondial

Sujet de la semaine :

Melekhet Mah'chevet

Davar Chééno Mitkaven (2) :

Lorsqu'il est possible de faire sans engendrer l'interdit

La Guemarra dans Pessah'im traite de la question si DCEM est permis même lorsqu'il est possible de faire autrement de façon à ne pas engendrer de Issour (par exemple soulever un banc au lieu de le tirer sur le sol), ou bien si Rabbi Yehouda interdit même lorsqu'il est impossible de faire autrement (un banc trop lourd à soulever). Il faudra définir quand est-ce que l'on considère quelque chose de possible ou d'impossible à faire autrement.

Avec la fête de Shavouot, cette semaine le programme est plus court et réparti sur trois jours de mardi à jeudi.

Bon Limoud sur Matmidim !

Tephila avant le Limoud

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו, שלא יארע דבר תקלה על ידי, ולא אכשל בדבר הלכה, וישמחו בי חברי, שלא אמר על טמא טהור ולא על טהור טמא, ולא על מטר אסור ולא על אסור מטר, ולא יפשו חברי בדבר הלכה ואשמח בהם. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה. גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך.

Tephila après le Limoud

מודה אני לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, ששמתי חלקי מיושבי בית המדרש. ולא שמתי חלקי מיושבי קרנות. שאני משכים והם משכימים. אני משכים לדברי תורה והם משכימים לדברים בטלים. אני עמל והם עמלים. אני עמל ומקבל שכר והם עמלים ואינם מקבלים שכר. אני רץ והם רצים. אני רץ לחיי העולם הבא, והם רצים לבאר שחת. שאמר ואתה אלהים תורדם לבאר שחת. אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם, ואני אכטח בך.

Programme du mardi

L'étude aujourd'hui est dédiée pour la Réfoua Chéléma de

Léa bat Myriam et pour un bonne délivrance pour Esther bat Rakheli

Etudier la Guemarra suivante avec Rachi. Quelles sont les conclusions à retenir selon le Lichna Kama et le Lichna Batra ?

La fin de la Guemarra est optionnelle. Le Tosfot indiqué est à étudier le lendemain.

כל שעה פרק שני פסחים

כה:

נפשו של ישראל וכן עבירה נעשית
ונפש אבודה מי יאמר שנפשו חביבה
לפני המקום יותר משל זה דילמא של
זה חביבה טפי עליו ונמלא עבירה
נעשית ונפש אבודה: שייף. מושח:
גוהרקי דערלג. צוקר זימים קטנים
משום רפואה דקסבר מותר
להתרפאות באיסורי הנאה: אישפא
למירפא. חולי שקורין מלווי. אמרתא
חס כמו דלמרה אמרי צבא קמא
(דף קס. ב): דרך הנאסו. לאחר
שימשלו ויולא שמנן צבית הבד:
מוסרם. אין צריך לפרוש הימנה
דמפרש: הכי גרסינן אפטר וקא
מיכיון לא אפטר וקא מיכיון כולי עלמא
לא פליגי דאסור. אפטר לו ליבדל
וקא מיכיון להתקרב כדי ליהנות
כגון ריח של ע"ז או אפילו אי
אפטר לו ליבדל ומיהו מתכוין הוא
וחביב הוא לו ליהנות: לא אפטר.
לו ליבדל ולא קא מיכיון ליהנות
דאיכא תרמי להימר לכ"ע שרי:
כי פליגי דאפטר. לו ליבדל ולא
נבדל ומיהו לא קא מיכיון: פלוגתא
דרבי יהודה ורבי שמעון במסכת
שבת (דף קכ. ב) בגרירת מטה וכסא
וספסל ובמסכת צילה (דף קכ. ב): דלא אפטר. כגון שצריך לאותן
כלים ואין יכול להגביהן על כתיפו ואזני סבר בקטנים נמי שרי רבי
שמעון אע"פ שאפטר להגביהן על כתיפו והכי אמרינן במס' שבת
ולרבא לא שרי ר' שמעון אלא בגדולים: איכא דאמרי. מודה רבא
היכא דלא קא מיכיון אע"ג שאפטר שרי ר' שמעון דבהכי פלוגתייהו
דר' יהודה ור' שמעון וצין לאביי וצין לרבא לר' יהודה אסור לרבי
שמעון שרי: כולי עלמא. אביי ורבא לא פליגי דשרי ואפי' לרבי
יהודה: כי פליגי דלא אפטר וקא מיכיון. ומיהו אליבא דר' שמעון
דחשיבא ליה כוונה דמתיר אפי' בדאפטר הואיל ולא קא מיכיון אלמא
אכוונה קפיד היכא דקא מיכיון אע"ג דלא אפטר אסור: ה"ג כי פליגי
אליבא דר' יהודה דאמר לא שנה מסכוין ולא שנה אין מסכוין אפטר
אסור ולא גרסינן ולא אפטר שרי. דהא לא שמעינן ליה דאמר הכי
דאי שמעינן ליה הכי היכי פליגי רבא למיסר: אביי כר' יהודה.
דקסבר כיון דאסר רבי יהודה בדאפטר אע"ג דלא קא מיכיון שמע
מינה לא חשיבין ליה כוונה אלא בדאפטר ולא אפטר תליא טעמא הלכך היכא דלא אפטר אע"ג דקא מיכיון לא איכפת ליה לרבי יהודה:

דאימור דאמור רבנן בשעת הסכנה שלא
בשעת הסכנה מו אמור א"ל האי אישתא
צמירתא נמי כשעת הסכנה דמאי איכא דאמרי
א"ל ה"מירי דרך הנאה קא עבידנא איתמר
הנאה הבאה לו לאדם בעל כרחו אביי אמר
מותרת ורבא אמר אסורה אפטר וקא מיכיון
לא אפטר וקמיכוין כולי עלמא לא פליגי
דאסור לא אפטר ולא מיכיון כולי עלמא לא
פליגי דשרי. כי פליגי דאפטר ולא מיכיון
ואליבא דר' יהודה דאמר דבר שאין מתכוין
אסור כולי עלמא לא פליגי דאסור כי פליגי
אליבא דר' ש דאמר דבר שאין מתכוין מותר
אביי כרבי שמעון ורבא אמר עד כאן לא קא
א"ר שמעון אלא היכא דלא אפטר אבל
היכא דאפטר לא איכא דאמרי אפטר ולא
מיכיון היינו פלוגתייהו דר' יהודה ור' שמעון
לא אפטר ולא קא מיכיון כולי עלמא לא
פליגי דשרי כי פליגי דלא אפטר וקא מיכיון
ואליבא דר' שמעון דאזיל בתר כוונה כולי
עלמא לא פליגי דאסור כי פליגי אליבא דר'
יהודה דאמר לא שנה מתכוין ולא שנה שאין
מתכוין אפטר אסור אביי כרבי יהודה
ורבא

לא אפטר ולא מיכיון כולי עלמא
לא פליגי. ללישנא קמא
נראה לפרש דכ"ע קאי ארזי ורבא
ולא פליגי דשרי היינו לרבי שמעון
דרבי יהודה אסר דהא רבא מוקי
פלוגתא דרבי יהודה ור' שמעון צלא
אפטר ולא מיכיון דנאפטר קאמר
דמודה רבי שמעון דאסור ולא איכא
דאמרי לא אפטר ולא מיכיון כולי
עלמא דשרי האי כולי עלמא היינו
ר' יהודה ור' שמעון וא"ש דנאכא
דאמרי לא הדר ונקיט אלא מה
שמענה משון ראשון ולהכי לא נקט
דאיכא דאמרי אפטר ומיכיון לכ"ע
אסור ומיירי כגון דלא הוי פסיק
רישיה דבפסיק רישיה מודה רבי
שמעון וליכא למימר דאפילו בפסיק
רישיה שרי הכא ר' שמעון משום
דהכא מיירי בגרירה דכלים דליכא
אלא איסורא דרבנן שהוא חופר
כלאחר יד כדאמר (ב) צבמה מדליקין
(שבת טז) דהא בשמעתא מייתי עלה
מידי דאורייתא כגון מעילה וכלאים
ופסול פרה וז"ל דכל הנהו דמייתי לא
הוי פסיק רישיה ולא אפטר דכולי
שמעתא נראה לר"י דלא אפטר כדרכו
אלא בטורח גדול דהא שילשול האומנין בקופות חשיב לא אפטר והא
דאמרינן בכתובות (דף קד. ב) גבי מהו לצעול בתחלה בשבת דקאמר
לר' יהודה דאסור משום דבר שאין מתכוון אע"ג דהוי לא אפטר ולא
מיכיון וצריך לומר דהיא סוגיא כרבי ירמיה דבמה מדליקין (ט) דאסר
לר' יהודה לא אפטר ולא מיכיון אע"ג דאימותב במאי דאמר קטנים
אסורים אפילו לר"ש (אימותב) מ"מ במאי דאסר אפילו בגדולים לר'
יהודה לא אימותב: אביי כרבי יהודה. נראה דסבר אביי הואיל
ואפטר ולא מיכיון אסור ובלא אפטר ולא מיכיון שרי אלמא דאיסור
משום דאפטר הוא ומה שהיה בספרים צבמה מדליקין (שבת טז):
ופליגא דעולא דאמר עולא מחלוקת בקטנים אבל בגדולים ד"ה
אסור שיבוש הוא דכולי שמעתא שרי טפי לא אפטר מהיכא
דאפטר וגדולים היינו לא אפטר אלא גרס"י ד"ה מותר והיינו
כילשנא בתרא דהכא דבלא אפטר ולא מיכיון כ"ע ל"פ דשרי:
שאני

כל שעה פרק שני פסחים כו.

ורבא אמר לך עד כאן לא שמעת ליה לרבי יהודה דלא אזיל בתר כוונה אלא דלא פטר ליה משום אין מתכוין בדאפשר דמתכוין אסור לדברי הכל ומשוי שאין מיכוין כמתכוין לחומרא לאסור אבל דלא חשיבא ליה כוונה דמשוי מכין כשאין מתכוין לקולא כגון דלא אפשר בשאין מתכוין שרי ונישרי נמי רבי יהודה במתכוין דלא חשיב כוונה כלל הא לא שמעת ליה: ההיכל גובהו מאה אמה וזילו הולך למרחוק מאד ברחוב שלפני הר הבית ומתוך שרחוב גדול היה ומחויק בני אדם הרבה היה דורש שם מפני החמה שאין לך בית המדרש מחויקן: דלא אפשר. מלדרוש לרבים הלכות החג: וקא מיכוין. ליהנות מלל הקודש: דלפניו עשוי. ואין הגאון זילו נאסרה דאין זה דרך הגאון: לול ארובה שבעליה היו רדמם לבית קרי לול: האומנין. כשיש בך בחומת בית קדשי הקדשים: יונו. לשון הגאון כמוזנות שמשביע עממו ממראית נוי המלאכה ונהנה: והא סבא דלא אפשר. שלא ירדו לתקן ואפילו הכי צריך לתת אותן בתיבות שלא יוכלו להסתכל אנה ואנה דילמא מיכווני ליהנות ואסור: קול. של כלי שיר שהן הקדש: ורית. הקטורת: אין בהן משום מעילה. דלוריתא הואיל ואין בהם ממש וכיון דמדלאורייתא שרו כי לא אפשר כגון הכא אמאי אטרחייהו רבנן אלא מעלה בעלמא הוא: העומדים בפנים. לשמש דלא

ורבא אמר לך עד כאן לא קאמר ר' יהודה שאין מתכוין כמתכוין אלא לחומרא אבל מתכוין בשאין מתכוין לקולא לא אמר אבוי מנא אמינא לה דתניא אמרו עליו על רבן יוחנן בן זכאי שהיה יושב בצילו של היכל ודורש כל היום כולו והא הכא דלא אפשר ומיכוין ושרי ורבא אמר שאני היכל דלתוכו עשוי אמר רבא מנא אמינא לה ^א(דתניא) ^בלולין היו פתוחין בעליית בית קדשי הקדשים שבהן משלשלין את האומנים בתיבות כדי שלא יזונו עיניהם מבית קדשי הקדשים והא הכא דלא אפשר וקא מיכוין ואסור ותסברא ^אוהאמר ר' שמעון בן פוי א"ר יהושע בן לוי משום בר קפרא קול ומראה ורית אין בהן משום מעילה אלא מעלה עשו בבית קדשי הקדשים איכא דאמרי אמר רבא מנא אמינא לה דתניא אמר ר' שמעון בן פוי אמר ר' יהושע בן לוי משום בר קפרא קול ומראה ורית אין בהן משום מעילה מעילה הוא דליכא הא איסורא איכא מאי לאו לאותן העומדין בפנים דלא אפשר וקא מיכוין ואסור לא לאותן העומדין בחוץ גופא א"ר שמעון בן פוי אמר ריב"ל משום בר קפרא קול

שאני היבב דלתוכו עשוי. פ"ה ואין הגאון זילו נאסרת שאין זה דרך הגאון וא"ת והא לא כמיב אכילה ואפילו שלא כדרך הגאון יהא אסור וי"ל דמעילה ילפינן *חטא חטא מתרומה ובתרומה כמיב אכילה* והא דאסר בפ' כל הכלאים (פ"ו מח): לישב תחת אשירה משום דאשירה ללל עשויה והיא דרך הגאון ועוד דגבי פ"ז לא כמיב אכילה ^א: ויהא הכא דלא אפשר וקמיכוין ואסור. ה"מ אבוי לאוקמא כרבי שמעון דאליבא דרבי יהודה פליגי ^א: ותסברא והאמר רבי שמעון בן פוי קול ומראה ורית אין בהן משום מעילה. פ"ה וכיון דמדלאורייתא שרי כי לא אפשר אמאי אטרחייהו רבנן וקשה לר"י הא בגרידה דליכא איסורא דלאורייתא ופליגי רבא ואסר בלא אפשר ומיכוין ומאי קא מוכיח אבוי לרבא וי"ל דה"פ כיון דלא אסירי אלא מדרבנן א"כ כשהוא לזורך כגון לתקן בית קדשי הקדשים סברא הוא דאפילו איסורא דרבנן ליכא ^א: מעילה הוא דליכא הא איסורא איכא. מימא דבפרק החליל (סוכה ג. וסז) מניא אשה בוררת חטים לאור של בית השואבה והשמן והפתילה היו של קודש כדמתן התם ובירושלמי דייק מינה דקול ומראה ורית אין בהן משום מעילה ^א: לאותן העומדים בחוץ. ליכא איסורא אלא שלא יקרבו

Partie de Guemarra optionnelle

Les mots du jour à apprendre :

A été avalé	אִיבְּלַע
A été construit	אִיבְּנִי
Je le construirai	אִיבְּנִיָּה

Programme du Mercredi

L'étude aujourd'hui est dédiée pour la Réfoua Chéléma de

Léa bat Myriam et pour un bonne délivrance pour Esther bat Rakheli

Etudier le Tosfot.

Sur quelle partie le Rif semble être en désaccord ?

רי"ף מסכת פסחים דף ו עמוד ב

איתמר הנאה הבאה לו לאדם בעל כרחו אביי אמר מותרת ורבא אמר אסורה אפשר וקא מכוין כולי עלמא לא פליגי דאסיר לא איפשר ולא קא מכוין כולי עלמא לא פליגי דאפשר ולא קא מכוין איכא דאמרי אפשר ולא קא מכוין היינו פלוגתא דר"ש ורבי יהודה לר' יהודה דאמר דבר שאין מתכוין אסור אסור לר"ש דאמר דבר שאין מתכוין מותר מותר כי פליגי דלא אפשר וקא מכוין אביי אמר מותר ורבא אמר אסור וקיי"ל כרבא

Les mots du jour à apprendre :

Se sont enivrés	איבסום
Abrev. Si tu veux je te dirai	איבע"א - אי בְּעִית אִימָא
Une question nous a été posée	איבְּעוּי אִיבְּעִיא לָן

Programme du jeudi

L'étude aujourd'hui est dédiée pour la Réfoua Chéléma de

Léa bat Myriam et pour un bonne délivrance pour Esther bat Rakheli

Etudier comment les Ah'aronim ont défini les types de cas de force majeure concernés dans ce Din.

פני יהושע מסכת פסחים דף כה עמוד ב

שם אתמר הנאה הבאה לו לאדם וכו'. לכאורה משמע מסוגיא דשמעתין ומפירוש רש"י ותוס' לקמן גבי מעילה הוא דליכא [כ"ו ע"א], דעיקר פלוגתא דאביי ורבא היינו באיסורי הנאה מדאורייתא אפ"ה קאמר אביי דשרי ללישנא קמא באפשר ולא מתכוין וללישנא בתרא בלא אפשר ולא קמכוין, ולפי"ז אתי שפיר טובא מה שכתב רש"י ז"ל דהיינו כגון ריח של עכו"ם וכן כתב הר"ן ז"ל משום דפשטא דלישנא דהנאה הבאה לאדם משמע דהנאה זו באה לו מאיליו בלי שום מעשה בגופו והא לא משכחת אלא בכגון קול ומראה וריח דמייתי הש"ס בסמוך [כ"ו ע"א] וכיון דמסקינן דקול ומראה אין בהם מעילה וכ"ש דליתא בשאר איסורין א"כ תו לא משכחת להך מילתא דהנאה הבאה מאיליו אלא בריח לחוד. [...]

אלא לפי"ז לכאורה יש לתמוה טובא דאם כן מאי קאמר לא אפשר ולא מכוין כו"ע לא פליגי דשרי דהא מסקינן לעיל בשמעתין משמיה דרבי יוחנן דאסור להתרפאות בעצי אשירה ואפילו במקום סכנת נפשות ולקצת פוסקים אפילו באומר הבא לי עצים סתם אף על פי שאין מזכיר לעבודת כוכבים אסור כמו שכתב הב"י וש"ע ביו"ד (סימן קנ"ה) בשם הירושלמי דאפילו בכה"ג ימות ואל יתרפא אבל בחולה שאין בו סכנת נפשות ממש אסור אליבא דכו"ע אף על פי שאין לך לא אפשר ולא קמכוין יותר מזה. מיהו בהא מצינו למימר דכיון דנתכווין מיהו לרפואה הוה ליה כמתכוין להנאה דרפואה עצמו היינו הנאתו. אלא דאכתי יש לתמוה טובא אהא דקאמר אביי לאידך לישנא דאיכא דאמרי דבלא אפשר וקא מכוין נמי שרי וכתבו התוס' דכל לא אפשר דשמעתין היינו ע"י טורח גדול, והאיך אפשר לומר כן וכי היכא מצינו לחלק באיסור דאורייתא בין אפשר לבין לא אפשר אלא ע"י טורח גדול וזה דבר שאין הדעת סובלת דהא עיקר פלוגתייהו דרבי יהודה ורבי שמעון היינו לענין מלאכת שבת ויו"ט ולפי"ז וכי יעלה על דעת שום אדם לומר שיתיר רבי יהודה לעשות מלאכה בשבת או אפילו ביום טוב (ד)איסור דאורייתא היכא דלא אפשר לעשות בהיתר אלא ע"י טורח גדול או משום הפסד ממון (ומיקרי) [דמיקרי] נמי לא אפשר כדמוכח בשמעתין לענין מוכרי כסות בכלאים.

מכל זה נראה לכאורה מבואר בהכרח גדול דלעולם לא שייך הך מילתא דפלוגתא דאביי ורבא אלא דומיא דהנאה הבאה מאיליו וכל הנך דשמעתין שהם בענין דלא עביד מעשה כלל בגופו אלא שההנאה באה מאיליו וכדפרישית ואביי דשרי היינו לענין שאין צריך לפרוש דהוי ליה כשב ואל תעשה ומשום הכי מתיר אביי ללישנא בתרא אליבא דרבי יהודה אפילו בלא אפשר וקמכוין והיינו נמי משום דשב ואל תעשה הוא. [...]

פני שלמה מסכת פסחים דף כה עמוד ב

גמ'. אתמר הנאה הבאה לו לאדם בע"כ, אביי אמר מותרת, ורבא אמר אסורה וכו'. צריך תלמוד, דלשון בע"כ משמע אפי' אינו רוצה שתבוא ואינו חפץ בה מ"מ בא לו בע"כ, וא"כ קשה דקאמר עלה אפשר וקא מכוין כ"ע ל"פ דאסור, ופירש"י [בד"ה הכי גרסינן] אפשר לו לבדול הימנה ולא בדיל אלא מתקרב, והוא תימה, אפשר מאן דכר שמה, הא בע"כ קאמר, ואי הוי אפשר לבדול הימנה מה בע"כ איכא.

אמנם לפי מה שכל הר"ן א"ש, דהר"ן כתב ז"ל, לשון בע"כ היינו שלא בא לכאן בשבילה אלא הריח ממילא קא אתי ובכה"ג אפי' הוא מכוין לה, בע"כ מקרי עכ"ל. ולפי"ז לשון בע"כ הו"ל כאילו אמר הנאה הבאה לו לאדם מאיליו שלא ע"י מעשיו, כגון שלא מכר ולא נתן ולא צבע ולא הדליק ולא משח, אלא הנאה מעצמה קא אתיא, כגון ריח וקול, וקאי האי בע"כ על הנאה גופה ולא על הנהנה, א"כ לאו בכל הנאות קא מיירי, אלא בהנך דממילא קא אתי שהוא קול או מראה או ריח, וע"ז א"ש אפשר וקא מכוין או לא אפשר וקא מכוין, דהאי אפשר ולא אפשר לא שייכו כלל להאי דקאמר הכא הבאה לו בע"כ וא"ש.

אמנם לא נראה כן מדברי הרמב"ם, דבפ"י י"ד מה' מ"א ה' י"ב כתב, הנאה הבאה לו לאדם בע"כ באיסור מכל האיסורין אם נתכוין אסור ואם לא נתכוין מותר עכ"ל, וכיון דכתב באיסור מכל האיסורין, משמע דבכל האיסורין שייך האי דינא, ולפי דעת הר"ן לא שייך אלא בהנך דקול וריח אסור בהן וצ"ע.

ודברי הכ"מ שם לפענ"ד צ"ע גדול, דכתב ז"ל, פסק כרבא וכלישנא בתרא, אלא שרש"י מפרשה לה באיסורי הנאה כגון ריח של ע"א, ורבינו מפרש לה בכל איסורין עכ"ל. ומשמע מדבריו דהרמב"ם מפרש לה אפי' בהנך דלאו איסורי הנאה נינהו, וזה תימא, היכי משכחת לה הנאה בע"כ אי לאו דאיסורי בהנאה.

Les mots du jour à apprendre :

On lui a posé la question	אִיבְעִי
Je poserai la question	אִיבְעִי
J'avais besoin	אִיבְעִי לִי

Bon Limoud sur Matmidim !

Biographies:

Pnei Shlomo - פני שלמה

Rabbi Shlomo Ganzfried est un Rav célèbre hongrois du 19ème siècle né environ en 1802 à Ungvar et décédé en 1884. Il fut Av Beit Din de sa ville la majeure partie de sa vie et a rédigé des livres Halakha importants. Son premier est le Kesset Hassofer concernant les lois de scribes ; le H'atam Sofer avait déclaré que ce livre était un passage obligatoire pour tout Sofer. Mais le plus célèbre de ses ouvrages est le Kitsour Choulh'an Aroukh qui regroupe les Halakhot de Orah' Haim essentiellement, mais aussi d'autres parties du Choulhan Aroukh. Cet ouvrage est devenu un des livres de Halakha les plus diffusés parmi les Ashkenazim (jusqu'à l'arrivée du Mishna Broura). Le « Pnei Shlomo » est un commentaire sur certaines Guemarrot. Il a écrit aussi le célèbre « Léh'em Vessimla » sur les Halakhot Nida, ainsi que nombreux autres ouvrages.

Pnei Yehoshoua - פני יהושע

Rabbi Yaakov Yehoushoua Falk ben Tsvi Hirsh est né en 1680 à Cracovie. Il est l'arrière-petit-fils du célèbre Maguiné Chlomo. En 1702 il survit à une tragédie qui frappe sa ville ainsi que sa mère, son épouse et sa plus jeune fille lors d'une explosion dans les entrepôts de poudre à canon. Il fut ensuite appelé à siéger en tant que Rav dans des villes comme Berlin et Metz puis à Francfort. En 1717, il prit le poste du H'acham Tsvi, à la tête de la communauté de Lemberg (Lviv) en Ukraine. Son ouvrage le Pnei Yehoshoua est un classique parmi les grands commentateurs de la Guemarra et des Richonim, dont Tosfot en particulier. Il décède en 1756 à Offenbach en Allemagne.

Liste des 63 Souguiot étudiées sur Matmidim

Souguiot de Brah'ot			Souguiot sur les H'aguim
1. Birkot Hatorah	14. Brah'a sur un interdit	33 -34. Birkat Hagomel	Hanouka
2. Choméa Kéoné	15. Anigrone	38. Chéhéh'éyanou sur un nouveau fruit	8. Emplacement de la Hanoukia
3. Arévout	17. Birkat Haguefen	39. Chéhéh'éyanou sur un nouveau Keli	44. Ner Ich oubeto
4. Kavana dans le Chema	18. Natei Inchei	40. Chéhéh'éyanou sur les Mitsvot	45. Ner Ich oubeto (2)
5. Position pour le Chema	19. Birkat Haréah'	41. Hatov Véhamétiv sur le vin	Pourim
6. Méah Brah'ot	22. Les jus	42. Cheva Brah'ot (1)	16. Michloah' Manot et Matanot Laevyonim
7. Amen Yetoma	23. Trima	43. Cheva Brah'ot (2) – Panim H'adachot	Pessah
9. Les quantités pour les Brah'ot	24. Pat Kisnin (1)	46. Birkat Halevanah	20. Biour H'amets
10. Les Brah'ot de consommation	25. Pat Kisnin (2)	47-49. H'azarat Hachats'	58. Bedika des miettes
11. Brah'a Chééina Tsrih'a	26. Les Apéritifs		Sefirat Haomer
12. Ikar Vétafel	27-31 Zimoun		21. Un seul grand compte
13. Méein Chaloch	32. Tefilat Haderekh		Roch Hachana
			35. Les trois Livres
Souguiot générales			Soukot
37. Bal Tossif	53. Mitsva bo yoter	55-56. Mitsvat Assei	36. Mitstaer
50. Tokh Kédé Dibour	Mibichlough'o	Chehazman grama	
51-52. Ein Chaliah' Lidvar Avera	54. Mitsvot lav lihanot nitanou	57. Zerizim makdimim lemitsvot	
Chabbat – Meleket Mah'chevet			
59. 60. 61. Mit'assek	62. 63. Davar Chééno Mitkaven		